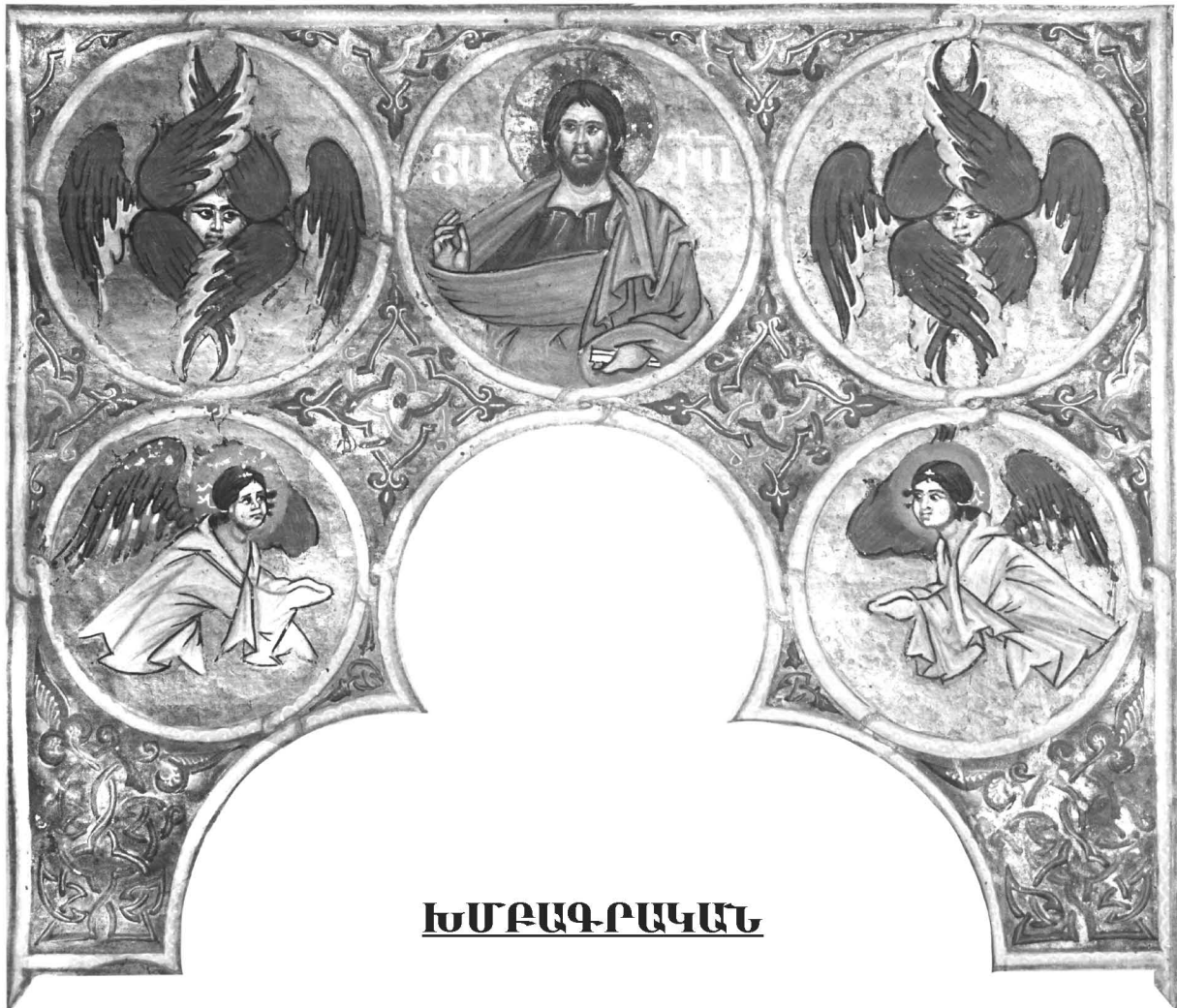

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

Բաւական ուշ կ'անդրադառնանք «Քորոնա» ժահրի ստեղծած իրողութեան, որուն սարսափը, եւ ահռելի հետեւանքներու մղձաւանջը ամիսներէ ի վեր մտահոգած են աշխարհասփիւռ մարդկութիւնը. որովհետեւ սիրեցինք յուսալ որ ան շուտով պիտի վերջանար, թէ մարդիկ ի գին ամէն զոհողութեան պիտի խնայէին ժահրի սպանդին յաճախանքը, որուն աւերներով տակաւին կը տուայտին վերապրող հոգիները: Դժբախտաբար սակայն «Քորոնա» համաճարակը իրողութիւն մըն է, եւ ամիսներէ ի վեր կը չարչարէ մարդկութեանը:

Այս օրերուն սրտառուչ եւ ամէն գնահատանքէ վեր է գործը բժիշկներուն, որոնք անքուն գիշերներ կ'անցընեն ներքին եւ արտաքին իրենց աշալուրջ հսկողութիւններով, զեղչելով այս կերպ շատ բան վտանգէն՝ որ կը սպառնայ մեր ժողովուրդին:

Դժխեմ եղած է միշտ մեր ճակատագիրը անցնող դարերու ընթացքին, պատմութեան իւրաքանչիւր ձախորդ վայրկեանին մենք տուած ենք մեր տուրքը, եւ սակայն Աստուծոյ հովանաւոր Աջը միշտ անպակաս եղած է մեր վրայէն, ու մեր գոյութեան ուղղուած հարուածը վրիպած է իր նպատակէն: Ժողովուրդներ իրենց գոյութեան բախտորոշ պահերուն է, որ ի յայտ կը բերեն իրենց հոգեկան ինքնութիւնը, իրենց ազգային նկարագիրը բացատրող ոյժերուն արժէքը: Մեր ազգային նկարագրի ամենէն կարկառուն գիծն է զոհողութեան ոգին, եթէ յաճախ մեզի պակսած է իմաստութիւնը, արտաքին իրողութիւնները կշռելու խելքը, բայց երբեք զոհողութիւնը: Ու այդ զգացումը կը ծնի ոգիի միութենէն, առանց այս տիրական զգացումին, գոյութիւն չունի արեան եւ ճակատագրի միութիւն: Ու սիրելի է մեզի հոս արձանագրել հոգեկան

այդ միութիւնը մեր ժողովուրդին, «Քորոնա» ախտի թաթին ներքեւ, հաղորդ իրարու ցաւին ու կարիքներուն, հոգեխառնուած ու միաձոյլ, միասին տանելու վիշտն ու տառապանքը, որ բոլորիս հաւասար բաժին կը դառնար այսպէս: Ու անտարակոյս այդ սուրբ զգացումին երաշխիքով է, որ անգամ մը եւս մեր վրայ կը կարկառուի Աստուծոյ նախախնամող Աջը, որպէսզի «Քորոնա» չարիքին ժանիքները խորտակուին, առանց հասնելու մեր հոգիին ու մարմնին եւ անոնցմով պայմանաւոր արժէքներուն:

Աղէտը վերջ չէ գտած սակայն ու կը շարունակուի նոյն թափով: Կեանքն ու շարժումը դադրած է ամենուրեք: Մեր ժողովուրդը կը շարունակէ տակաւին մնալ վանքին պարիսպներէն ներս, անգործ ու լքուած, սպասելով լաւագոյն օրերու խոստումին՝ սպառելու սարսափին ու մղձաւանջին մէջ իր քանի մը լուծանքներով:

Տագնապի առջեւ է կանգնած նոյնպէս Սուրբ Աթոռը: Քորոնա կոչուող աղէտը զըրկած է զինք ամիսներէ ի վեր, կալուածական եւ եկամտային իր բոլոր միջոցներէ. եւ ինչ որ կը մնայ մեր տրամադրութեան տակ, համեստ ապրուստի մը միջոցն է լոկ: Սակայն Պատրիարքութիւնս տնտեսական այս դժնդակ կացութեան մը ընդմէջէն, պիտի շարունակէ իր կեանքը, մինչեւ որ դարձեալ ծագի Աստուծոյ բարութեան եւ խաղաղութեան արեւը Սուրբ Երկրին եւ յատկապէս Հայոց Վանքին վրայ:

ԽՈՐՀՈՒՐԴ ԵՒ ԽՕՍՔ

Ժամանակը առիթ կու տայ մեզի դրամ շահելու, իսկ դրամը՝ ժամանակ վատնելու:

Ժամանակը սպաննելու հազար ձեւ կայ, բայց յարութիւն տալու ոչ մէկ միջոց:

Կեանքը մեծ վաճառատուն մըն է, ուր ամէն ինչ կը գտնես բացի փնտռածէդ:

Անկեղծ եւ իրա՛ւ բարեկամութիւնը մարդկային կեանքի ամենէն շքեղ եւ ամենաթանկագին հարստութիւններէն մին է:

Աբու Լալա Մահարի

Կեանքի նպատակը կատարելալին հասնելու յոյսը չէ, այլ միշտ լաւագոյնին ձգտելու կամքը:

Միայն անոնք կը ձանձրանան կեանքէն, որոնք չեն ճանչնար արուեստի գեղեցկութիւնը: Կեանքը առանց արուեստի՝ միջակ հոգիները միայն կրնայ գոհացնել:

Չկայ աւելի ուժեղ կախարդանք, քան բառերու կախարդանքը: